

Szegeden is keresztül fog haladni a Balkánvonal.

— Értekezlet a városházán. — A város felirata a miniszterhez. —

(Saját tudósítónktól.) Dr. Somogyi Szilveszter polgármester pénteken délután négy órára ad hoc bizottságot hívott össze annak a megvitatására, hogy az új balkáni vasut irányának kérdésében milyen álláspontot foglaljon el a törvényhatósági bizottság. Az értekezleten megjelentek: dr. várhelyi Rósa Izsó, Uray Zoltán, Balogh Károly, Landesberg Mór, Palócz László, Gál Kálmán, Bózsó János, Aczél Géza, Weiner Miksa, Oblath Lipót, Funák Károly, Bach Jenő, Lendvay Sándor és Szabó Gyula.

Dr. Somogyi Szilveszter elnök megnyitja az ülést, üdvözlí az értekezlet tagjait és röviden ismerteti azt a két vonalat, amelyek közül a kormány az új balkáni vasut irányát ki fogja választani. Az egyik vonal *Budapest, Cegléd, Szeged, Temesváron, Versecen* vezetne keresztül és a kevevárai áthidalás után *Velika Planánál* csatlakozna a már kiépített szárnyvonalhoz, a másik vonal, amely kombinációban van, *Budapest, Cegléd, Szeged, Nagybecskereken, Pancsován* át vezetne *Kevevárára*. Szegeden minden körülmények között áthalad a balkáni vasut, Szeged tehát egy új kettős sín-párral fog gazdagodni, mondta a polgármester, majd felkérte Uray Zoltán Máv. üzemeltetőt, hogy szóljon a kérdéshez.

Uray a következőket mondotta:

— Részletek tárgyalásába egyelőre nem lehet becsatlakozni. Szerény véleményem szerint úgy áll a dolog, hogy Szerbia elfoglalásával okvetlenül fölmerül az a kérdés, hogy ezt a nagy területet szorosabban kell-e Magyarországhoz kapcsolni. A Duna áthidalása két helyen már meg van, de azután már csak Bulgáriában van áthidalás. A Zimony és Belgrád közti áthidalás nem elegendő. A báziai irányból Versecen kiágazó összeköttetés nem képezne azt a teljesítő képességű vonalat, amelyre szükség van. A Versec—Kevevárai vonalat elsőrangúvá kell kiépíteni és megfontolás tárgyává tenni, hogy a szeged—pancsovai vonal általános országos érdekből és főként szegedi érdekből nem jobb-e. A szeged—pancsovai vonal sokkal jobb, mint a másik irány, sokkal egyenesebb és lényegesen rövidebb, mint a báziai.

Keveváránál a Mava völgyéből a Morava völgyét kell áthidalni, mert ez az út Szaloniki és Konstantinápolyba vezet. Azt hiszem, a kérdés aszerint fog eldőlni, hogy melyik vonal kiépítése kerül kevesebbe. Báziasnál csak az áthidalás kerülne pénzbe, hogy onnan kinek a költségén építsék ki tovább a vonalat, az későbbi kérdés. A szeged—pancsovai vonal többbe kerül. Az is fontos kérdés, hogy melyik hoz többet. Országos érdek volna, ha a Szeged—Bázias—Budapest—Szabadka—Zimony közé eső terület egy elsőrangú, nagy teljesítő képességű vici-nális vasutal volna felszerelhető. Szegednek az érdekei azonosak Torontállal. Az aradiak is azt akarják, hogy a vonal Temesvárt is érintse. Jelenleg a Dunán csak nehézségek árán lehet átkelni, kivéve a Zimony—Bel-

rád közti vasuti hidat. Állandó jellegű átkelésről kell gondoskodni. Miután Keveváraig vasut vezet, valószínű, hogy itt fogják az átkelést létesíteni.

Uray végül köszönetet mondott a polgármesternek, hogy alkalmat adott az értekezlet tagjainak arra, hogy egy ilyen fontos kérdéssel foglalkozzanak.

Ezután Szabó Gyula szólalt fel, aki az előzményeket ismertette és megjegyezte, hogy amikor a hidépítésről volt szó, a báziai hidról tárgyaltak.

Weiner Miksa: A kamara már két évvel ezelőtt foglalkozott ezzel a kérdéssel. Tudomásunk volt arról, hogy egy elsőrangú vonal Báziasig ki van építve, amelyet a kevevárai áthidalással lehet a legegyszerűbben meghosszabbítani.

Rack Ripót felolvassa a szegedi és temesvári kamarák két év előtt készített feliratát, amely a báziai vonalnak a kevevárai áthidalással Zajecsaon át Bulgáriába ajánlotta a vonal kiépítését. Ez a terv azonban a háboru miatt abbamaradt.

Oblath Lipót felszólalása után ismét Uray szólott a kérdéshez:

— Nem helyeslem a kamara két év előtti tervét, mert ha kivitekre kerülne, a Ti-

mok völgyében hegyláncokat kellene áttörni.

Funák Károly: Az ércdus vidékek közelébe akartunk jutni, hogy a szerb kormány engedélyével ércet bányásszunk. Most már másként áll a dolog, most a kelettel való összeköttetésről van szó. Uray tervét ajánlja elfogadásra.

Dr. Rósa Izsó hosszasan foglalkozik a kérdéssel, a bizottsági tagok élénk érdeklődése mellett. Dr. Rósa is csatlakozott Uray véleményéhez.

Palócz László is az Uray tervét találja a legmegfelelőbbnek.

Dr. Rósa Izsó kijelenti, hogy tudomása szerint a temesváriak is a kevevárai átkelés hívei. Ebben a kérdésben nincs is ellentét közöttünk, — mondta dr. Rósa — csak az elágazás tekintetében.

Miután többen nem kívántak hozzászólni a kérdéshez, dr. Somogyi Szilveszter elnök a következő javaslatnak a tanács elé való terjesztését ajánlja:

Irjon fel a közgyűlés a kereskedelmi, honvédelmi, földművelésügyi és pénzügyminisztériumba, hogy az új balkáni vonal Nagybecskereken vezessen keresztül, mert ez Szeged érdekeinek a legmegfelelőbb.

Abban az esetben, ha Nagybecskerek városa küldöttséget vezetne a kormány elé, Szeged is csatlakozni fog.

Az értekezlet tagjai egyhangulag elfogadták a javaslatot, mire az elnök az ülést berekesztette.

Mikor még Belgrádban szerb közigazgatás volt.

— Egy szegedi postafőtisztné kalandja a szerb miniszteriumban. —

Szerbia magyar közigazgatás alá került. Végre tehát igazság és rend lesz abban az országban, ahol a korrupció és anarchia irányították a közhatalmi tényezők működését. Általánosan tudott dolog, hogy Szerbiában minden lehetséges volt a politikai gyilkosságok és büncselekmények annyira hozzátartoztak a rakoncátlan állam természetrajzához, mint teszem azt Szegedéhez a vadvizek. A politikai anarchia oly nagy mértékben megmetyelvezte a közérkölesöket, hogy Szerbiában a legapróbb ügyeket sem lehetett tisztességes uton elintézni.

Jellemző ezekre az állapotokra az alábbi kis eset, amely a háboru előtt történt egy szegedi postafőtiszt feleségével, akinek gyümölcsfaiskolája van Ujszegeden.

A postafőtisztnek tudomására jutott, hogy Belgrádban jó áron lehet értékesíteni a gyümölcsfákat. Egy Bezdán nevű szentiváni szerb gazdálkodó azt tanácsolta neki, hogy menjenek át Belgrádba. Ugy is történt. Zimonynál megvizsgálták a faoltványokat, azután átvitték a szerb fővárosba. Az eladásra engedélyt kellett kérni a földművelésügyi miniszteriumban. Szűk utcákon keresztül, egy szerény, emeletes házhoz értek, azt mondták, hogy ez a szerb földművelésügyi miniszterium. Bementek. A szentiváni gazdálkodó volt a tolmács. Egy ur elé vezették őket, akinek első kérdése az volt: Van-e pénzetek? Akkor adjatok bélyegre két koronát. Odaadták, a szerb tisztviselő hozatott a szolgálóval egy tizennégyfilléres bélyegyet, a visszamaradt pénzt pedig becsusztatta a mel-

lényszébebe. A mi embereink csodálkozva összenéztek, de persze, nem merték szólani semmit. Amikor kiléptek a szobából, egy másik hivatalnokkal találkoztak, aki írásból föltekintve, szintén azzal a kérdéssel fordult hozzájuk: — Van-e pénzetek? Azt felelték, hogy ezt már kérdezték tőlünk oda-bent is. A hivatalnok dühös lett és rájuk rivalt: — Ne járjon a szátok, adjatok egy koronát, különben kiruglak benneteket! Amikor utóbb érdeklődtek, hogy ki volt az az ember, akki a „Van-e pénzetek?” felszóval először fogadta őket, a legtermészetesebb hangon azt a felvilágosítást kapták, hogy a szerb földművelésügyi miniszter. S nevetve hozzátették: — Hát nem láttátok, hogy lakkcipője volt? Nálunk ez a megkülönböztető sa-játsága van a minisztereknek. — Ez bizonyára nem egészen van így, de mindenesetre jellemző a szerb közállapotokra.

A földművelésügyi miniszteriumból az engedély alapján elmentek a piacra. Előre kell becsátani, hogy Belgrád oly vadon állapotban volt, hogy a pocok a szűk utcákon keresztül egyik házból átszaladtak a másikba. Így a gyümölcsfák közé is került egy pocok. Ezt észrevette egy rendőr, aminek az volt a következése, hogy harmadszor is fölhangzott a Belgrádban elmaradhatatlan kérdés. A tanulékony rendőr azt mondotta: — Ha nem adtok tíz koronát, följelentelek benneteket, mert ez zimonyi pocok. De szerencsére, lehetett alkudni, megelégedett egy koronával is.

Végre eladták a fát, de nem sok haszon